

Golfsector legt duurzaamheidsambities vast in sectorbreed convenant

Tijdens het Nationaal Golfcongres presenteerden NGF, NVG en NGA het Duurzaamheidsconvenant: een ambitieuze stap om permanent draagvlak te winnen voor golfsport in Nederland. Aan de totstandkoming ging een lang traject vooraf, waarin golfbanen en aannemers werden geraadpleegd en de belangrijkste thema's werden geanalyseerd. Greenkeeper sprak met Paul Wesel (directeur NVG), Alexander de Vries (adviseur duurzaam golf, NGF) en Jannes Landkroon (scheidend voorzitter NGA en inmiddels ook adviseur duurzaam golf bij de NGF) over de aanleiding, de ambities en de gevolgen voor greenkeepers en golfbanen.

Auteur: Wijnand Meijboom

Aanleiding voor het convenant zijn de signalen die uit de markt én uit de samenleving komen. De Vries schetst het beeld: golfbanen kampen met een hardnekkig imago-probleem, actiegroepen richten zich soms direct op accommodaties en in discussies over ruimtelijke ordening komt golf geregeld onder druk te staan. 'We doen heel veel goed, maar dat verhaal vertellen we nauwelijks. Dat helpt ons niet', zegt hij. Wesel ziet daarnaast hoe dit leidt tot praktische spanningen op banen. 'Er zijn situaties geweest waarin greenkeepers eigenlijk geen chemie meer wilden gebruiken, maar waarin de druk vanuit golfers of management toch opliep. Dat is niet wenselijk. En als de ene baan wel inzet op middelen en de andere niet, ontstaat er ook geen eerlijk speelveld.' Het convenant moet die ongelijkheid wegnemen en duidelijkheid scheppen voor alle betrokkenen.

De uitwerking kostte meer tijd dan vooraf gedacht. Landkroon: 'We moesten precies bepalen welke onderwerpen we wilden adresseren en daar meetbare doelstellingen voor formule-

ren. Toen bleek hoe complex sommige thema's zijn. Hoe bepaal je bijvoorbeeld wanneer een golfbaan CO₂-neutraal is? Of hoe meet je biodiversiteit op een uniforme manier?' Desondanks lag de richting snel vast. De Vries: 'Dit is geen initiatief van één organisatie waar de anderen zich bij aansloten. Het is echt een gezamenlijk project; een baby van ons drieën die nu gaat opgroeien.' In het convenant zijn duidelijke tijdspaden opgenomen. De sector werkt toe naar een volledig verbod op gewasbeschermingsmiddelen in 2032, via een gefaseerde aanpak. Daarnaast is het doel om in 2035 CO₂-positief te zijn; dus meer CO₂ vast te leggen dan uit te stoten. Tijdens de Solheim Cup later dit jaar willen de organisaties laten zien dat een meerderheid van de banen zich heeft aangesloten. Wesel benadrukt dat dit geen strak afrekenpunt is: 'Het is een logisch moment om de stand van zaken te delen. Uiteindelijk wil je dat 80 tot 90 procent meedoet, het liefst iedereen.'

Een belangrijk onderdeel van het convenant is dat de sector data gaat verzamelen om aan te

Alexander de Vries in actie tijdens het Nationaal Golfcongres. (Foto Koert van As)

tonen wat er gebeurt. 'Waterschappen weten nu vaak niet precies hoeveel water er op golfbanen wordt gebruikt en waarvoor', zegt De Vries. 'Wil je goede afspraken maken, dan moet je weten wat je doet. Het begint met meten.' De GEO-certificering blijft de basis, omdat die al een groot deel van de benodigde informatie bevat. Voor onderwerpen die nog niet in GEO zitten, zoals maatschappelijke toegankelijkheid, worden aanvullende instrumenten ontwikkeld. Dat gebeurt de komende maanden.

De ambities hebben gevolgen voor het onderhoud en de organisatie van banen. Landkroon ziet in de praktijk een duidelijke tweedeling: 'Er zijn greenkeepers die het niet snel genoeg kan gaan, en anderen die het spannend vinden. Zeker waar de basis van IPM nog niet helemaal op orde is.' Volgens hem is kennisuitwisseling cruciaal om die groep mee te nemen. 'Veel greenkeepers komen nooit op andere banen en zien daardoor niet hoe het ook kan. Dat noem

ik baanblindheid. Met POA en kennissessies proberen we dat te doorbreken.' Ook Wesel ziet dat samenwerking op veel banen beter kan. 'Er wordt niet altijd goed afgestemd tussen bestuur, management en greenkeeping. Het convenant dwingt die gesprekken af en geeft richting voor de lange termijn.' Dit betekent ook dat golfers soms iets zullen merken. 'Het wordt waarschijnlijk af en toe wat geler of droger', zegt Wesel. 'De kwaliteit is de laatste 15 jaar alleen maar gestegen; we zijn wel wat verwend geraakt.'

Het convenant benadrukt dat een golfbaan niet alleen een sportaccommodatie is, maar ook een groot natuurgebied met maatschappelijke waarde. Landkroon: 'We willen de elf miljoen Nederlanders die golf nu niet duurzaam vinden, een ander beeld geven. Dat begint lokaal: laat zien wat je doet en betrek de omgeving erbij.' Hij ziet dat steeds meer banen initiatieven nemen, van nachtruns tot blotevoetenpaden,

van open dagen tot cursusdagen voor schoolklassen. 'Veel banen doen al mooie dingen. Nu moeten we het alleen nog beter laten zien', benadrukt De Vries.

Door de druk op Nederlandse golfbanen, kijkt ook de industrie scherp mee. Landkroon: 'Leveranciers bellen vaker met de vraag hoe de toekomst eruitziet, omdat ze hun producten willen aanpassen. Innovaties in chemievrij beheer en elektrificatie gaan nu écht snel.' Nederland loopt daarmee voorop in Europa, zegt De Vries: 'Andere landen zien ons als proeftuin. Als er iets verandert, gebeurt het hier het eerst.' De Vries benadrukt dat de sector zich midden in een overgangsfase bevindt. 'Dit is een periode van transitie. We hebben veel koplopers die laten zien dat het kan. Nu moeten we doorpakken. Wetgeving, droogte en imago: het komt allemaal op ons af. Je kunt wachten tot het je overkomt, of je kunt nu handelen.' Wesel beaamt dit: 'Wie vooruitkijkt, floreert. Dit convenant is geen luxe; het is nodig om toekomstbestendig te blijven.'

'Wil je goede afspraken maken, dan moet je weten wat je doet. Het begint met meten'

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!